

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XIII. De aventu et ellae.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

XIII. DE ADVENTU ENOCH ET ELIÆ.

TUNC in adiutorium illorum Enoch veniet et Elias, qui nunc in paradiso [sunt, ibique in corpore et anima in iisdem vivunt deliciis et eodem sunt] nutriti cibo quo Adam vesci debuit, si ibi permansisset. Vitant autem propter obedientiam Dei fructum arboris interdictæ. Hanc arborem ego vidi : magna non est, fructus pulchri valde, ut rosa, aspectu delectabiles, sed naturaliter acerbi saporis, peccati amaritudinem significantis ; quam Deus noluit hominem acceptasse, quia hic fructus sic homini inconueniens exstat, quod adhuc toxicus est. Idcirco hoc lignum vetuit Deus homini, cui non malum creavit.

In illa extrema tribulatione, cum hi fratres confortantes populum electum omnem ad passionem perduxerint, ipsi plerique adhuc viventes restant, quorum innocens tanta est tribulatio, quod eorum sancta promeretur oratio, ut ad eos tunc primum Deus mittat Enoch et Eliam, ut eos consolentur et educant de nemore, ut prædicent et ad mortem præparent. Hi duo de paradiso egressi, Dei veritatis sapientia pleni potenter Antichristo resistendo refellent. Ipsi plane ostendent unde sit, et cuius virtute signa faciat enarrabunt, et unde venerit, et quo fine sit cõsummandus. Videntes autem qui ipsum coluerunt, quia in reprobum sensum dati sunt, ut ipsum propter avaritiam et concupiscentiam suam pro Deo colerent, [quod Deus in eorum corda perspicue noverat], convertentur viri nobiles et speciosæ mulieres, qui a fide recesserant [et Antichristum secuti fuerant.] Tunc iusti occidentur, quia tunc Antichristus maxime dominabitur. Congregabit omnes christianos qui reperiri possunt, et in plateis bullientes sartagines præparabit ; et convocatis uxoribus et liberis eorum, cogentur eligere, a fide recedere aut his suppliciis interire. Respondebunt viri : « Eia, uxores, et non de nobis, sed æterna gaudia cogitate, offerreteque vos hostiam, et sic non separabimur, sed pariter regnabimus. » Tunc uxores dicent et liberi : « Domine Jesu, fili Virginis

pro te volumus libenter martyrium sustinere. « Tunc martyres cum liberis mittentur in foveam igne plenam, et super eos ignem, ligna, straminaque projicient, et cremabuntur. Angelus autem educet Enoch et Eliam de paradiso, quorum claritas et jucunditas non descendet cum eis. Aspicientes autem terram terrebuntur, sicut videntes mare, metuentes quomodo transeant. Tunc suscipientes terrenam imaginem, mortales erunt. Cibus eorum mel et ficus; potus, vinum mixtum aqua. Anima vero eorum pinguedine Dei satiatur.

VI. 15. § 4.

Iter eorum ab India usque ad mare; quemlibet eorum magna multitudo fidelium sequitur fugientium Antichristum. Qui omnes tamquam canes rabidi occidentur, quorum vita toxica æstimatur. Tunc occulti Christiani, scientes se periculum persecutionis aliter non posse effugere, adhærebunt eis. Elias primo altissimæ cruci alligatus, clavis affigitur manibus, pro eo quod frequenter crucis gloriam prædicabit, et quæ in cruce pertulit Jesus Christus; ut diutino tormento attritus, a doctrina cessans, Antichristo adhæreat, non inferent ei mortem. At ille sine voce obmutescens, pendebit in cruce tribus diebus et noctibus, confortans populum donec emittat spiritum. Tunc vidi Dominum Patrem manibus Filii ejus animam suscipere, sic dicentem: « Veni, dilecte meus, jam enim tempus tuum *et meum* venit. » Et in splendore cœlesti deduxit eum Deus. Non sinetur sepeliri ad terrorem Christianorum; verumtamen aspicientes sacrum corpus, ad fidem magis moti et devotionem, venerabuntur; tanta ad hæc replebuntur dulcedine ex præsentia sacri corporis, ut mortem et terrena omnia parvipendant.

Enoch supervivere permittet Antichristus; delectatur enim audire omnem sapientiam quam scit Enoch de Deo, ut subvertere possit eam, et ut ipsum Enoch sibi possit attrahere, ut sic toti mundo dominetur. Interim tot ab Antichristo discedent, ut ideo durius contra Enoch agere incipiat. Tunc primum etiam Enoch aggredietur ipsum in hunc modum: « Tu totius orbis flagellum, a Deo missus es propter peccatum malorum et probationem electorum. Tu habens scientiam utriusque Testamenti, nunc vide quem tua facta exitum præstolantur, sicut vis et placuit tibi; secundum Scripturam filius es perditionis, sicut ipse legis. Tu cælum

et terram non creasti, nec angelis vitam donasti; tu hominem non fecisti, [nec animam nec corpus], nec aliquam creaturam: quomodo poteris ergo esse Deus? Opera tua falsa sunt; veritas, Jesus Christus est, qui cum Patre vivit Deus. »

DE MORTE ENOCH.

IRATUS filius perditionis respondet: « Qua fronte me præsentem hostem meum nominas, cui gloriam meam ascribere non formidas? Ego me consolabor, et de te mundum liberabo. Accipite, inquit, eum et in os ejus picem fundite bulientem. Stringite duris loris collum ejus et obmutescat continuo hostis meus. Si sermones ejus pati possem, libenter diutius eum torquerem. Suspendite eum mortuum altius omnibus maleficis, ut omnes eum intuentes in Christum credere pertimescant. Blasphemavit, reus est læsæ majestatis: doctrinam habuit vanitatis; ego autem per multa tempora sum prævisus; secundum doctrinam meam, prosperabitur vita mea. » Tunc Enoch intra se orans dicit: « Sancte Pater et Fili et Spiritus Sancte, tu æterne et indivisus Deus, gratias ago tibi, quia me dudum elegisti, et tunc pro te me pati voluisti. Oro te pro tuis et pro meis ovibus jam sine pastore derelictis: conserva eas singulariter, et consolare familiariter. Suscipe animam meam, de corpore meo curam non gero. » Responsum divinum quod tunc ei dabitur, et gratiarum actionem et orationem ejus vidi, et legi scriptam in libro æternitatis, sic: Dilecte fili, festina valde nunc venire ad me, quoniam in te veraciter *gloriabor*. Hi, pro quibus oras, parvulos *occulte* per se baptizabunt, ego velociter eos de filio perditionis eripiam. In corde suo fideles permanebunt, et eos de laqueo desperationis custodia m. Veni, care mi, expecto te, tibi que alludit anima mea.